

[Faint, mostly illegible handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, covering the majority of the page. The text is arranged in two columns, with some lines underlined and several large initial letters in red ink.]

Communicata
in decem

M-s. 1297

an f.

R

2197.6

F. A. H. Maxß
1831 oho

EPISTOLA
 CONSTANTINO=
 politanæ Ecclesiæ ad Bohe=
 MOS, SCRIPTA QUIDEM AN=
 te annos 112, biennio nimirum ante captam à
 Turcis Constantinopolim: Sed non ita diu in
 lucem prolata Pragæ ex bibliotheca Collegij
 Caroli Quarti, studio piæ memoriæ Docto=
 ris CASPARI à NYDBRVCK, uiri clariss=
 mi, ac indagandę antiquitatis studi=
 osiss: sereniss: Regis Maxi=
 miliani olim Con=
 siliarij.

VITEBERGÆ
 EXCVSA IN OFFICINA LAV=
 RENTII SCHVVENCCK.
 M. D. LXIII.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΙΣΕΒΕΙΣ ΚΑΙ
ΕΙΛΑΛΗΘΕΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΑΣ.

ΟΙ ΠΡΟΙ ΨΩΜΑΙΟΝ Τ' ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ, ΕΥΧΕΤΑΟΝ
ΣΦΑΣ ΜΟΝΟΝ ΕΙΝ' ΑΥΤΟΥΣ ΓΝΗΣΙΑ ΤΕΚΝΑ ΘΕΩ,
ΚΑΙ ΜΟΝΟΙ, ΟΥΣ ΕΤΕΚΕΡ ΜΗΤΗΡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΗΟΙ
ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ ΚΑΘ' ΟΛΩ ΕΙΝ' ΕΔΕΛΘΟΙ ΓΕΑΜ.
ΑΛΛ' ΟΠΟΙΗ ΤΩΤΩΡ ΕΔΛΩΝΕΣ ΕΝΩΣΙΡ ΕΘΗΚΑΡ,
ΗΔΕ ΧΕΔΗ ΦΑΝΘΡΩΣ ΣΟΙ, ΑΝΑΓΝΩΣΑ, ΛΕΓΕ.

Aliud.

Accipe, quæ fuerit Græcæ sententia gentis
Romani ficta de pietate patris.
Scripta docent annis hæc, lector amice, duobus,
Subdita quàm Papæ, quàm fuit illa Getæ,
Libera sed postquàm Latio dat colla Tyranno,
Cogitur heu Scythicum gens ea ferre iugum.

Aliud.

Hæreticos olim Germania tota Bohemos
Dixit, et Hesperijs Gallia iuncta plagis.
Hinc in eos passim Reges, uarijque Tyranni
Insurrexerunt armipotente manu.
Sed non, Eois habitans, ita sensit, in oris
Græcia, Paulinæ posteritasque scholæ.
Quarum iudicio contenta Bohemia, patrem
Romanum spernit, ritè colitque DEVM.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΡΟΛΓΙΑ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ-

να πόλεως ἐκκλησία ἡ μήτηρ πάντων τῶν
 ὀρθοδόξων, καὶ διδάσκαλος, πᾶσι καὶ
 ἐκάστοις τοῖς ἐνδόξοις ἀδελφοῖς καὶ ἡοῖς
 ἐν χριστῷ ἀγαπητοῖς τῆ ποιμῖων τῆ ὑψηλο-
 τάτη κοινότητι τῆς πόλεως πράγας, καὶ
 τοῖς γυναικοῖς ἀνδράσι, καὶ ἀνδρείοις ἄρ-
 χασσι, τοῖς καπιτάνοις, Ἐ δεξι, καὶ βαρώνοις, καὶ καφολλα-
 ρίοις ἐκλάμπροις, καὶ τοῖς πνευματικοῖς ἀνδράσι, διδασκάλοις
 τε, καὶ πᾶσι τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν πρεσβυτέρους, οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς πολίταις καὶ ὀφθαλκίοις, ἐὰν τὲ πᾶσι Ἐ ἐκάστοις τοῖς
 ὅπου δὴ ποτε ὑπάρχουσιν ἐν τοῖς ὑπερορειοῖς μέρεσιν, ὀρθοδόξοις,
 ὡς ἀκόμην καὶ τῆς ἀληθοῦς ἰσοῦ χριστοῦ πίσεως ὁμολογηταῖς τοῖς
 πτω γραφῶν ταύτων τῆς μητρικῆς προνοίας θεωρήσαντες, σωτη-
 ρίαν ἐν θεῷ τῆς ἐνδόξης πρὸ δένδ ἡμῶν, Ἐ ἑκατονταπλασίω τῆ πνευ-
 ματικῆ καρπῶ τῆ ἡμῶν συμβολῆς αὐξάνουσιν. ἡ ἰσορῶ καὶ ἁγία νύμ-
 φη τῆ οὐρανῶν νυμφῶν, ὅς ὄσι κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας ἀπάσης, μείζων
 ἡδονῆρ οὐ δάωατῃ ἔχου, ἡ τοῦς αὐτῆς ἡοῦς ἀκρίβη ἐν τῆ ἀληθείᾳ
 περιπατῶντας. ἐπεὶ τοίνυν οὐκ ἄνδν μεγίστης ἡδονῆς, καὶ ὠφελεί-
 ἁρραβῶν τῆς ἐσομένης καρποφορίας ἡ αὐξήσεις καὶ ὁ πληθυσ-
 μός τῶν καλῶς παχόντων ἐν τῆ ὁμολογίᾳ τῆς ἀληθοῦς πίσεως
 εἰς τὰ ὧτα τῆς εὐσπλαγχνῆς ταύτης μητρῶς ἐνήχησεν, καὶ μά-
 λιστα πρὸς τῆ ὑμετέρων ἀδελφῶν τῶ ἡοῦ τῆς ἡμῶν ἐκκλησίας κων-
 σατῖν Ἀγλικῶν τῶ διακομιστῶ τῶ πρὸντων, διδασκάλων Ἐ
 ἀνδρείοις ἰσορῶς, ἐπληροφορηθῆναι ἐναργέσσορον, ὅπως οὐ
 προσέχετε τοῖς νεωτερισμοῖς τοῖς ἐν τῆ τῶ χριστοῦ ἐκκλησίᾳ γε-
 γνημένους ὑπὸ τίνων, ἀλλὰ ἐν θεῷ θεμελίω τῆς πίσεως ἐρη-
 σταμῶντες ἐς τῆς πρὸ ἀδοδεῖσης ἡμῖν ἐκ τῶ ἡμετέρων δεωοῦς Ἐ
 τῶ αὐτῶ μαθητῶν, ἐκρίνην αὐτῆ ἡ ἰσοραγία ἐκκλησία γραφαί-
 τε πρὸς ὑμᾶς, καὶ πρὸς πῶ μετ' αὐτῆς ἐνωσιν διεγείρει, οὐ
 κατ' ἐκείνην τῆ ἐνωσιν τῆ ἐν φλωρεντία δεδεκασμῶν, ἡ δὲ διαί-
 ρεις ἀπὸ τῆς ἀληθείας εὐλόγως ἄρ ὀνομάζοιτο, καὶ διὰ τῶ
 ἐκείνην οὐ προσεδιξάμεθα, ἀλλὰ μάλλον παντάπασιν ἡκυρώ-

ἀλλὰ καὶ τὸν τῆς ἀληθείας ἀπὸ ἀγραπτοῦ κανόνα, ἐν ᾧ μόνον ἀλη-
θῶς τε καὶ ἀσφαλῶς ἐνδοξὴ διδάσκειται. οὐκ ἀμφιβάλλει γὰρ
ἢ τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας, ἢ τῶν πορὶ ὑμῶν ἡκούστων ἀνεργηθέντων
αὐτῆς, ὡς εἴρηται, ὡς ἄρα ταῦς ἐπικινδύνοισι τῆς ῥώμης καὶ
νοτομίας ἀνδισάνου διέγνωτες, ὅτι σύμφωνοι αὐτῆ ἔσειοτε ἐν
πᾶσι τῆς ἰορᾶς μεσιτευόμενης γραφῆς τοῦ ἀληθινοῦ κριτοῦ. εἴ
γὰρ καὶ πρότερον οὐκ ἀγαθὰς πορὶ ὑμῶν εἴχομεν φήμας, ὡς
οὐ ταῦς ῥωμαϊκῶς ἐφύρεσσι ἀνδισαμύων, ἀλλὰ μάλλον
ταῦς ἀρχαῖαις τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τῶν χριστιανῶν παθόντων
ἐν ἀνδισαμύων ἐν πλείοσι. ἀλλ' ἔτι ὀλίγα καιρῶν μάλλον
ἀναβιώσκει, ὡς εἶπερ, ὑμᾶς ἐπληροφρονησάντων, ὅτι πρὸς τὴν
κοινὴν τῶν χριστιανῶν δευκείαν, καὶ ἀληθῆ εὐσέβειαν ἐπεριέναι.
οὐ γὰρ τὴν μητρὶ καταλιμπάνει, ἀλλὰ τὸ πᾶν τῆς ἀληθινοῦς
μητρὸς ἐκκαίνομενες καὶ ταύτῃ ἐν ζήτῳτας, ποιῶν. ὁ δὲ ἢ
πρῶτα τῆς εἰρημίας εὐλαβῶς ἰορέως σαφές πορ ἡμῖν ἐδήλωσε,
ὡς προεἴρηται, διηγετησάντων τὰ κατὰ ὑμᾶς καὶ μέγιστον, καὶ δόν-
τος ἡ αὐτοῦ ὁμολογίαν ἰδίαν τῆς ἀγίας μητρὶ ὑγιῶς ἔχειν καὶ
εὐπροσδίκτορ, ἀποδείξασάντων ἢ καὶ τὴν δοθεῖσαν αὐτῶν παρὰ
τῆς διδασκαλίαν τῆς ἀληθοῦς πίστεως, ἐν ᾗ δὲ συμφωνεῖ πάντας
τοὺς μέλλοντας σώζειν, ἢ καὶ πρὸς τὴν ὑμῶν ἀγάπην κομιεῖ. οὐ-
κὲρ ποθενότατοι ἀδελφοὶ καὶ ἡοί, εἰ οὕτως ὄσιν, ὡς ἀκρόμην,
καὶ ἐλπίζομεν, ἐπισημῶν τε τὴν μετὰ ἡμῶν εἶωσιρ. μετὰ τίνων
γὰρ ἰχυρότερον διωθήσεσθε ζηλοῦν καὶ τῶν ἐπηρεαζόντων, ἢ ἐν τῶν
τῆς μητρὸς κόλπῳ; καὶ τῆς ῥώμης τῆς ἀληθοῦς σωτηρίας; καὶ
ποῦ διωθήσεσθε βέλτορ ἑαυτοῦς ἀναψύξαι, ἢ ἐν δα ἀνέφκτῃ ἢ πικ-
ρῇ τῶν ζώντων ὑδάτων; πάντες τοίνυν οἱ διψῶντες, πρὸς τὰ
ὑδάτια ἔλθετε, ὅτι ὠνήσατε χωρὶς ἕνος σωμαλλάγματῶ οἶνον
σώφροντῶ εὐφροσώκῃς, καὶ γάλα ἐκ τῶν μασῶν τῆς πρῆκλήσε-
ως αὐτῆς. ἐλπίζομεν γὰρ ὑμῶν τὸ δεῖν, ὅτι ἐν πᾶσι ἔσειοτε σύμ-
φωνοι ἡμῖν, καὶ μετὰ ταῦτα σὺν ἐπιμελείᾳ μεγίστῃ καὶ ἀγάπῃ
προνοήσομεν πορὶ πνευματικῶν ποιμνίων καὶ ἐπισκόπων τῶν
ὑμετέρων ψυχῶν ποιμαίνοντων ὑμᾶς τῶν λόγων τῆς ἀληθείας,
καὶ τῶν πρῶτα εἰγμάτων τῆς ζωῆς οὐ θλιβόντων. πορὶ ἢ τὰ τῆς
ἐκκλησίας ὑμῶν ἔδιμα, ἐυγνωμόνως συγκαταβῆναι ὑμῖν μετὰ
τῆς ἀποστόλου βελλόμεθα ἐν ἐκείνοις, ὅποσθ ἔτι ἀγαθῶν θεμελίω
καὶ

καὶ σκοπὸν καθαρωτάτην προίασιν, ἢ ὡς ἡ συγκατάθεσις πρὸς
ἡμετέραν οἰκοδομίαν ἔσται, τῆς ἡμετέρας ἀγίας μητρός ταύτης,
καὶ τῆς ἀληθινῆς ἡμῶν πατρὸς ἐκκλησίας καὶ ὑποταγῆς
οὐκ ἐναντιωθήσεται. παρὶ γὰρ τῶν διαφορῶν τῶν τοιούτων ἐθίμων
οὐ χαλεπῶς ἔχομεν ὅς ἀγαθῆς βελήσειώς τε καὶ διακρίσεως
ἀβλαβῶς οἰκονομεῖν. δοίκα δὲ ὁ παντοκράτωρ κύριος καὶ ἡμεῖς
οὕτως ἔχημεν, ὡς ἀρετίως ἐμάθομεν, καὶ ἄλλους πολλοὺς ὁμοίως
ἡμῖν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθοῦς ἀναλαμβάνειν ζωῆς εἰς αὐξήσειν καὶ
πληθυσμὸν τῶν τῆς ἀληθοῦς μητρός γεννησίων ἡμῶν: καὶ ποιήσῃ
ἡμεῖς σαυὴν ἡμῖν ἐν τῇ τῆς ἐκκλησίας οἴκῳ τοῖς αὐτοῖς δόγμασι
τε καὶ ἡθεσι χαίροντας ἐν τῷ σώματι καὶ καρδίᾳ αἰνεῖν αὐτὸν
εἰς αἰῶνας αἰώνων, Ἀμήν.

Ὁ Νικομήδης Μακάριος.

Ὁ ταπεινὸς μητροπόλεως τρυφῶν Ἰγνάτιος,

Ὁ φιλίππος πλὸς Ἰωσήφ:

ταπεινὸς μητροπολίτης Ἀκάκιος.

Ὁ μέγας ἐκκλησιαρχῆς διάκονος Σιλβέστρος ὁ συροπέτρας.

Ὁ δικαιοφύλαξ καὶ ἰσομνήμων διάκονος Θεόδωρος ὁ
ἀγαλλιανός.

Ὁ καθολικὸς τῆς ἡμετέρας ὀρθοδόξων ἐκκλησίας διδάσκαλος
ταπεινὸς μόναχος Γεννάδιος.

Eadem Epistola in altera ei-
VSD^EM MEMBRANÆ MED^I

ETATE SCRIPTA LATINE, LICET MINVS

eleganter, ac parum dilucidè, sed cum additamen-
to quodam in fine, quod in Græca
non extat.

Sacrosancta Constantinopolitana

Ecclesia mater omnium Orthodoxorum & magistra, uniuersis & singulis inclytis fratribus ac filijs in Christo dilectis, Boëmorum sublimi uniuersitati Urbis Pragensis, & ingenuis uiris atq; strenuis Principibus, Capitaneis, Ducibus, Baronibus, militibus præclaris, ac uiris spiritu- alibus fidei Zelatoribus, Doctoribus, Magistris, & cunctis Ecclesia- rum præpositis, nec non ciuibus & officialibus, deniq; uniuersis & singulis, ubiuis existentibus in partibus transmontaneis, cunctisq; or- thodoxis, & Iesu Christi ueritatem sincerè profitentibus, hanc maternæ prouidentia intuentibus paginam, salutem per filium uirginis glori- ose, & centuplum Spiritualis fructus incrementum. Sacrosancta sponsa cœlestis sponsi, qui caput Ecclesiæ uniuersalis est, maiorem quippe nequit habere uoluptatem, quàm suos audire filios in ueritate ambulantes. Cum igitur non absq; maxima quidem uoluptate, ac penè arra futuræ fructualitatis ubertas ac incrementum benè patientium pro ueritate ueræ fidei ad aures piæ ac benignæ huius matris insonuit, à nostro uel maximè fratre, filio nostræ Ecclesiæ, Constantino Angli- co præsentium latore, doctore ac uenerabili sacerdote, planius certi- ores facti sumus, ut nullis attenditis innouationibus aduersus Ecclesi- am Christi per nonnullos factis, sed in fundamento fidei adnixi estis, quæ nobis tradita est à nostro Domino, suisq; discipulis, decreuit illicò hæc sacrosancta Ecclesia ad uos scribere, & ad unionem pariter se- cum adhortari, haud secundum illam Florentiæ unionem simulatam à recto ueroq; consilio abalienatam, quæ diremptio à ueritate appel- landa esset: Quamobrem illam minimè admisimus, imò prorsus anni- hilauimus

hilauimus: at secundum inobliteratum & immutabile decretum, in quo solo uerè ac tutò uniri possumus. Nec ambigit Christi Ecclesia ex his, quæ de uobis lata acceperat, ut dictum est, quòd, cum equidem periculosis Romæ inuolutionibus obstare censuistis, concordēs huic per omnia eritis, mediante adeo sacra scriptura uero iudice. Etsi dubiam antè de uobis famam habebamus, uos quasi haud Romanis inuolutionibus resistere solere, imò magis ueteribus generalis Ecclesiæ Christianorum traditionibus pro maiore parte refragari, tamen ex exiguo iam tempore uos maximè reuiuiscere, ut ita inquam, certi facti sumus, & ad communem Christianorum religionem ac ueram professionem conscendere, neq; matrem deserere, uerùm amore ueræ matris conflagrantes, eamq; flagitantes elaborare, quod iam uel presentia huius uiri, deuoti sacerdotis, clarius nobis significauit, ut antè dictum est, qui quidem nobis singula enarrauit, deditq; suam propriam professionem sanctæ matri integrè dispositam atq; acceptam, recepitq; doctrinam ueræ fidei ab ea sibi traditam, in qua omnes decet concordare conseruandos, quam & ad uestram charitatem hic reddet. Itaq; dilectissimi fratres atq; filij, si sic est, ut audimus & speramus, mature pariter nobiscum unionem. Cum quibus enim uehementius poteritis emulari, ac permolari aduersus tentatores, quàm in sinu ueræ matris, ac presidio ueræ salutis? Et ubi nam commodius poteritis uosmetipsos refrigerare, quàm, ubi patet fons aquarum uiuentium? Omnes ergo sitientes uenite ad aquas, uenite, & emite absq; ulla commutatione uinum sobriæ letitiæ, & lac ab uberibus consolationis eius. Speramus enim in Deum, uos in omnibus concordare nobiscum. Post hac cum studio prænimio ac singulari charitate providebimus de spiritalibus pastoribus ac curam gerentibus animarum uestrarum, pascentibus uos uerbo ueritatis, ac uitæ exemplo haud affligentibus. De ritibus insuper uestris circa Ecclesiam benignè uobis assentiri cum Apostolo uolumus, in his sanè, quæcunq; ex bono fundamento ac purissima intentione proficiuntur, & quorum assensus ad uestram quidem ædificationem erit: honori autem huius matris sanctæ, ac ueræ nostræ in eam communicationi atq; obedientiæ minimè aduersabitur. Namq; de differentia huiusmodi morum haud difficile ducimus, ex bona uoluntate atq; discretionè innocenter dispensare atq; tractare. Det igitur omnipotens Dominus, uos quoq; sic habere, quemadmodum
modò

modò rescuimus, ac multos alios uobis similiter spiritum asumere ue-
re ac certæ uitæ ad incrementum atq; multiplicatam filiorum dile-
ctorum ueræ matris, ac efficiat uos pariter nobiscum in Ecclesiæ
domo eisdem professionibus atq; moribus gaudentes uno ore cordeq;
hunc ipsum collaudare in secula seculorum AMEN.

Ad certitudinem atq; cautionem omnium, ad quos præsentis per-
uenerint, sigillo consueto imaginis DEI nostri IESV CHRISTI
Deigenitricisq; suæ matris, in cera lazurea impressæ, in buxeo ligno
cauato pendentem sub margine per sericum funiculum paonagium
muniri, nec non subscriptionibus nostris potissimum corroborari
uoluimus. Datum die XVIII. Ianuarij M. CCCC. quinquagesimo
primo. Indictionis XV.

153028

AB: 153028

ULB Halle

3

003 486 044

86

[Faint, mostly illegible handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or Carolingian minuscule. The text is arranged in columns and includes several large, decorated initials in red ink. Some lines are underlined with red ink.]

EPISTOLA
CONSTANTINO
 politanæ Ecclesiæ ad Bohe-
 MOS, SCRIPTA QUIDEM AN-
 te annos 112, biennio nimirum ante captam à
 Turcis Constantinopolim: Sed non ita diu in
 lucem prolata Pragæ ex bibliotheca Collegij
 Caroli Quarti, studio piæ memoriæ Docto-
 ris CASPARI à NYDBRVCK, uiri clarissi-
 mi, ac indagandę antiquitatis studi-
 osiss: sereniss: Regis Maxi-
 miliani olim Cons-
 siliarij.

VITEBERGÆ
 EXCVSA IN OFFICINA LAV-
 RENTII SCHVVENCK.
 M. D. LXIII.

